

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חידד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

זמני השבת
לפי אופק אשדוד
בניסת השבת: 19:23
ציאת השבת: 20:25

עלון מס' 212
ב"אב התשע"ב

מטות-מסעי

"מחודדין בפיר" ...

שיהיו דברי תורה

"איש כי ידור נדר לה'... לא יזול דברו, ככל היוצא מפיו יעשה"

"בעוון נדרים בניו הקטנים של אדם מתים" (גמרא)

מדוע החמירה התורה כל כך בעוון נדרים, עד שבניו של אדם מתים ב"מ, ואילו האוכל חזיר וכיוצא, לא נענש עד כדי כך?

אמר להם: "אומר את האמת, אין לי כסף. וכי מה תעשו לי? תטלו את נפשי!"
תבעו אותו למשפט, אך הלה לא נבהל, אמר: "אני מבקש שיכריזו עלי כפושט רגל".
אמר השופט: "הלקוהו מאה מכות והשליכוהו לצינוק".

התקומם ומחה: "היכן הצדק והיושר? הלוא אך לפני זמן קצר ראיתי אדם שפשט את הרגל, בילה כמה ימים ברווחה ושולח לחופשי, פטור מחובותיו!" גער בו השופט: "אין כאן מקום להשוואה! הלוא הוא היה סוחר ישר דרך, אשר ניהל את עסקיו כהוגן, ולפתע הפסיד את כספו - גלגל הוא שחוזר בעולם, ויכול לקרות לכל אחד. אין מקום להענישו, די כבר במה שנענש באובדן נכסיו. אבל אתה, מי הכריחך להתפטר ממשרתך ולהכנס לבית המלון, להונות את בעליו, לשכור חדרים מפוארים, וליהנות ממיטב המאכלים? אם ידעת שאין ביכולתך לשלם, היה עליך לישון בחוצות ולפשוט יד ללחם!"
והנמשל: אדם שימעד ויחטא באחת מכל מצוות ה' אשר לא תעשינה, יכול להצטדק ולומר כי היצר הרע הסיתו, ובהיותו בשר ודם נכשל ומעד, יכול הוא לייחל לרחמי שמים, למידת רחמים וחמלה.

אבל כאשר הוא עצמו, מיוזמתו, נודר ומחייב את עצמו בדבר שאין בכוחו לקיימו - על כך ייענש בכל החומרה, שכן, מי הכריחו להכניס עצמו בחיוב זה?!"

~ מתוך הימים הנוראים בהלכה ובאגדה ~

והייתם נקיים מזה' ומישראל (לבב)

כשהאדם נקי מה', שלם עם מצפונו הריוה נעשה נקי גם בעיני הבריות, אף שלעיתים הם מתרעמים עליו, סופם לעמוד על דרכו הישרה.
כנגד זה, כשהאדם משתדל למצוא חן בעיני הבריות בלבד, אין הוא נקי בעיני ה', וכתוצאה מכך יהיה צבוע גם כלפי הבריות... אמרות חכמה

משל לאדם שחיפש עבודה, והחליט שהוא רוצה להיות שוטר. ומדוע? כיון שאין עבודה קלה ונעימה מזו: לעמוד בכבישים עם משרוקית ביד, לשרוק ולנענע בידיים למכוניות... בהחלט מעניין ונחמד..
אלא שבתחנת המשטרה אמרו לו שכרגע לא צריכים שוטרים, צריכים סוהר, להשגיח על האסירים בבית הסוהר. הלה הסכים והתחיל לעבוד כסוהר. בבואו ראה אנשים יושבים בתנאים קשים, חלקם בצינוק, בקושי בא אוכל לפיהם, לחם צר ומים לחץ, וקשה להם מאוד.

כעבור מספר ימים הגיע אסיר חדש, והנה הכניסוהו לחדר נח, והגישו לו 3 ארוחות ביום. התפלא הסוהר ושאל: "מה ההבדל בינו לבין שאר האסירים? מדוע זוכה זה לתנאים מועדפים?"
אמרו לו: "רוב האסירים כאן הם פושעים, גנבים, ולכן מגיע להם עונש קשה. אבל זה האחרון מסכן, פשט את הרגל".

לא הבין הסוהר, "מה זה פשט רגל?" הסבירו לו שהיו לו הרבה חובות ולא היה לו לשלם, וכי מה אפשר לעשות לו, ליטול את נפשו? לכן שמו אותו פה כמה ימים עד שהשופט יכריז עליו שהוא פשט רגל.

הלה - מצאו הדברים חן בעיניו, עזב את עבודתו, וכששאלוהו למה, השיב שמצא עבודה אחרת, טובה יותר. הלך מיודענו לבית מלון יוקרתי, שהה שם חודש שלם, הוא ובני ביתו, אכלו שתו וישנו. כשבא לחזור לביתו, הגישו לו את החשבון לתשלום.

"ושפטו העדה"
סנהדרין שחייבו כולם את הנאשם, פולרין אונתו..
ללא יכול להיות שלט לאטלו השופטים לנשה טוב ביהודי..
חפשו את הטוב בכולם..

גזל אחד דוחה
למאה ברכות.
החיד"א

"איש כי ידור נדר לה'"
אם נודר האדם בבית כנסת, זה צריך להיות "לה" לכבוד בורא עולם ולא כדי להתפאר בעיני אנשים, שיראו כמה כסף יש לו..
תורת הפרשה

”ויקצוף בשה“

פעם שאלו תלמידי רב אדא בר אהבה: ”במה הארכת ימים?” במאמר מוסגר, גם כיום נוהגים לשאול זקנים מפלגים בשאלה זו, אלא שבדרך כלל מקווים לשמוע תשובה המתייחסת לניהול אורח חיים בריא, לאיזו תרופת פלא, אך בזמן חכמינו זצ”ל ידעו כולם כי אריכות ימים תלויה דווקא בדברים אחרים, במצוות...

מכל מקום, ענה רב אדא בר אהבה לשאלת התלמידים כך: ”מימי לא הקפדתי בתוך ביתי.. ולא ששתי בתקלת חברי ולא קראתי לחברי כינויים...”

הדבר הראשון שהזכיר רב אדא בר אהבה הוא ”מימי לא הקפדתי בתוך ביתי”, מרביתנו מקפידים לא להקפיד בחוץ ופחות מקפידים על כך בבית פנימה.. עם האישה והילדים.. הסיבה לכך, בחוץ אנו שמים מחסום לפינו ולכעסנו משום שאנו חוששים לשמנו הטוב ולמעמדנו, אך בבית פנימה אין איש רואה..

~ ומתוק האור ~

משל לאחד שתפש בידו ציפור דרור ואמר: ”שמעתי שהציפור הזו יכול לעוף הרבה למעלה מעלה אבל אני רואה שהיא לא עפה כלל !! ...”

אמרו לו: ”שוטה! היאך אתה יכול לראות כן בשעה שאתה סוגר עליה בידך? פתח ירך ותראה היאך שהיא תעוף!”

כך הדבר בנשמתו של האדם, יש לה כוחות נפלאים לעלות עד רום שמים להרגיש עינוג ועידון נפלא בעבודת הקב”ה גם כאן בעולם הזה! שהרי, העולם הזה פרוזדור לעולם הבא שהוא התענוג האמיתי והעידון הגדול שיכול להמצא והעולם הזה הוא ההכנה לעולם הבא...

~ הגרא”ל לאפיאן ~

”מה מצאו אבותיכם בי עוול כי רוזקו מעלי“ (בה)
”אין דבר רע יורד מלמעלה“
(בראשית רבה)

כל הצרות שסובל האדם בעולם הזה, הם מחמת עונותיו, ואין לו חלילה להתרעם על בורא עולם. אך האדם הרחוק מחיי תורה ומצוות חושב בטעות שהרע יורד מהשמים ולכן, חלילה, הוא מתרעם על בורא עולם ושואל, למה זה קורה לי..

”מה מצאו אבותיכם עוול בי“ - הסיבה שמצאו עוול בי ”כי רחקו מעלי“ - כיוון שהתרחקו ממני התרופפה אמונתם בי, ולכן חושבים הם בטעות שה’ גורם לייסורים, אך זה לא נכון אלא ”כי רחקו מעלי“ והייסורים הם ה’מקל’ שיתקרבו טוב לבורא עולם שאוהבם אהבת עולם.. תורת הפרשה

אלה הזוקים.. בין אב לבתי“ (לוי)

אישה מתחנכת אצל הוריה ולא בעלה יחנך אותה.. הוא יכול רק להתפלל עליה... אמרות חכמה

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליע”א,
ראש כולל ”פורת יוסף”

דברים האסורים מר”ח אב

אמרו חכמים (תענית כו): ”משנכנס אב ממעטים בשמחה”, דהיינו מראש חדש אב עד אחר תענית ’תשעה באב’.

דבר זה בא לידי ביטוי באופן מעשי ע”י הימנעות מ-

משא ומתן של שמחה - משא ומתן המביא לידי שמחה, כגון קניית תכשיטי כסף וזהב, קניית בגדים חדשים, קניית רהיטים, ובמיוחד לצורך נישואין. (ואם אין שהות להכין ולקנות צרכי חופה הללו לאחר תשעה באב, או שיש חשש שיתיקרו, מותר)

בניין של שמחה - בניין שאינו לצורך מקום מגורים אלא ליופי ולהרווחה בלבד, כגון ’פרגולה’.

צביעה - סיווד או צביעת חדרי הבית.

בנוסף לדברים האסורים מן הדיון, נהגו להימנע מדברים נוספים:

נישואין - נוהגים שלא לשאת אישה, שאין זה סימן טוב לשאת אישה בימים אלה שהם ימי אבל וצער לכלל ישראל. ויש שנהגו שלא לשאת אישה כבר מתענית י”ז בתמוז.

אכילת בשר - אע”פ שמן הדיון אסור לאכול בשר רק בסעודה המפסקת בערב תשעה באב (כשחל בחול), מכל מקום נהגו ברוב הקהילות שלא לאכול בשר בימים אלה (ויש נמנעים אף בר”ח עצמו). חוץ מ-

א. סעודת מצווה, כגון ברית מילה, פדיון הבן, שבע ברכות, בר מצווה (הנערכת בזמנה), סיום ’מסכת’.

ב. שבת, ואף בסעודה שלישית (שהיא סעודה המפסקת קודם הצום) בשבת שחל בה תשעה באב ונדחה ליום ראשון.

ג. בשר שנשאר מסעודות שבת או סעודות ראש חודש אב.

ד. חולה או חלוש, וילדת תוך שלשים יום, מעוברת או מינקת שהיא או התינוק חלשים, ילדים קטנים שלא הגיעו לגיל מצוות.

ויהי רצון שנזכה לראות בנחמת ציון ובבנין ירושלים.

כשאדם רעב, נותנים לו לאכול תפוחים.. ומדוע יתנו יתנו לו תפוחים?! שיתנו לו גרעין של תפוח שבו תבוי עץ תפוחים גדול...

אלא שבמבחן המציאות אם יאכל גרעין זה יגרום לו לכאב בטן... כי הוא מרוכז מדי, אין באפשרות האדם לעכל אותו.

כמו כן, כדי שנוכל להשיג את התועלת הרצויה מכל דבר, וכן בתפילה, עלינו לפרוט את הדבר או הבקשה לפרטים...

כשמהמיאים לילד קטן בלשון כוללת ”אתה צדיק”, הדבר גורם לילד הרגשה טובה, אך ילד זקוק ליותר מזה, למתמאה מפורטת יותר כגון: ”אתה צדיק בדרך שבה אתה מברך ברכות בבוקר”.

הגר”ש פינקוס זצ”ל